

CUPRINS

Argument: SFÂNTA SCRIPTURĂ.

De ce eu?

În loc de prefață

Introducere

Puterea obișnuinței

Prima pecete: Facerea

A doua pecete: Omul, reîncarnarea

Una dintre lecțiile lui Iisus: bogăția și sărăcia

A treia pecete: Trecut - prezent - viitor

A patra pecete: Calea

A cincea pecete: Demonul

Iisus, omul

A șasea pecete: Îndumnezeirea

A șaptea pecete: Iubirea

Concluzie

Încheiere

Sinteză

Omul viitorului – omul prezentului

În loc de încheiere pentru ediția de față

Cât despre mine

De ce eu?

M-am întrebat de multe ori: de ce eu? De ce a fost și este aceasta calea mea – să caut răspunsuri? La un moment dat însă, mi-am dat seama că nimic din ceea ce îți dă Cerul nu este degeaba. Totul are un sens, totul își are originile undeva în trecut. Dar cel mai bine am înțeles că Dumnezeu îți dă o cale pentru că o poți urma. și atunci, întrebarea care mi s-a părut și mai importantă este: de ce a considerat Dumnezeu că eu, Dragoș, pot să îndeplinesc misiunea aceasta? Pentru că mă interesează să înțeleg de ce exist, de ce sunt pe pământ, de ce trăiesc, ce e lumea în care m-am născut, de ce mă simt altfel decât văd că se simt ceilalți, de ce mă simt prizonier, de ce mă simt nedreptățit, de ce mă enervează că sunt o mulțime de lucruri pe care nu le înțeleg. De ce simt că am pe cap o cască din cauza căreia nu pot să gândesc? Până la urmă, cine sunt eu? Un om care caută adevărul! Un om care, student fiind la medicină, a ajuns, împreună cu un grup de studenți ortodocși, la un preot călugăr bătrân care citea Molitfele Sf. Vasile cel Mare și făcea exorcizări. Crescut și trăind într-o lume în care se urmărea știința, nu spiritualitatea, am fost surprins, atras, intrigat de ceea ce descopeream, așa că am decis să studiez această lume, nouă pentru mine. Asta se întâmpla prin 1993... acum 30 de ani! De atunci, tot caut, găsesc răspunsuri, le contest, le completez cu idei noi. Cinci ani am studiat doar creștinismul, Biblia, Sfinții Părinți, literatura creștină, Tainele Ortodoxe, Sfânta Tradiție și altele. A venit apoi momentul în care am realizat că am luat tot ce era de luat din creștinism și am început să studiez magia. Partea de dezlegări, molitfele, le învățasem în mănăstire, dar, descoperind tot timpul noi tipuri de magie, eram obligat să mă upgradez, să completez rugăciunile de dezlegare cu noile descoperiri. Devenind medic, am început să interacționez și cu oameni preocupați de spiritualitate, dar și cu pacienți psihiatrici. Am descoperit că multe cazuri erau treziri spirituale, posesii demonice determinate de karma personală ori de neam sau atacuri psihice. Am folosit cunoștințele pe care le acumulasem în mănăstire, dezlegări, molitfe care s-au dovedit utile în tratarea pacienților. Toate cunoștințele dobândite de mine până atunci la mănăstire și în afara ei le-am transpus într-un roman de ficțiune, *Devenirea. Între rai și iad*. Îmi era teamă să scriu despre experiențele mele din mănăstire, știind că unii mă vor eticheta drept nebun. În acea vreme, încă îmi păsa de părerea lumii. Au existat însă doi oameni care m-au încurajat să caut și să scriu mai departe. Unul, fost director al unui spital de psihiatrie din Statele Unite, deschisese o

clinică privată și spunea că ajută medici români să emigreze. Ajuns la el la interviu, nu a părut mirat că studiasem exorcizările sau magia, pentru simplul motiv că, spunea el, și unii psihologi și psihiatri americani mergeau să studieze voodoo și magia prin diverse triburi, încercând să înțeleagă principiile acestei practici.

Al doilea, profesor de psihiatrie român, m-a ajutat să trec peste frica de a rosti adevăruri care nu plac. Spusese, într-o ședință, că vreau să-mi transfer răspunderea asupra lui... așa am realizat că are dreptate și că mi-e frică să spun adevărul, ca să nu fiu judecat...

Așa am început să-mi scriu lucrarea de doctorat. Doar că nu am apucat bine să fac rost de bibliografia de care aveam nevoie, că mi s-a spus că această lucrare nu trebuie să apară! și așa, de la doctorat, am trecut la popularizarea științei în rândul maselor și am publicat, în 2003, cartea *Atacul Psi – între știință și magie*, în care am împărtășit din experiența pe care am căpătat-o în cei 10 ani de căutări de până atunci.

Poate îmi voi scrie, la un moment dat, memoriile, ca să povestesc mai multe decât am spus în cărțile mele, dar până atunci vreau să enumăr câteva experiențe pe care le-am avut la mănăstire și care îmi dau dreptul, poate și autoritatea de a le descrie, ele conferind, cu siguranță, autenticitate celor scrise de mine.

În mănăstire, am experimentat ieșirea din corp. Unul dintre preoții care avea grijă de mine, după ce mi-a făcut o rugăciune, m-a scos, ca spirit, din corp. Mi-a trebuit ceva timp să mă obișnuiesc cu noua mea capacitate și să învăț să o controlez.

Pe extracorporalizare se bazează vederea la distanță sau bilocația, lupta psi de la distanță, vindecările de la distanță...

De la acest preot am aflat de Fiii de Dumnezeu, de Dumnezeii Oameni, de faptul că dacii se trag din ei și că nu avem nicio legătură cu iudaismul și cu legea lor. De la el am aflat de Duhurile sfinte din Cerurile superioare, de ideea că suntem doar niște ulcioare prin care se pot manifesta alte spirite, fie bune, fie rele, noi fiind rezultatul alegerii acesteia!

El m-a învățat cum să am o relație cu Maica Domnului, cum să cer ajutorul ei! Atunci l-am întâlnit prima dată pe Iisus ca spirit.

În viață, L-am întâlnit de mai multe ori. și nu la Sf. Liturghie și în Împărtășanie, cum spun unii – ei nu L-au întâlnit pe Iisus niciodată, vorbesc prostii), ci pur și simplu ca spirit.

Că tot vorbim de întâlniri în spirit..

La un moment dat, m-am supărat pe un preot și nu m-am mai dus la el la biserică. Nu mai țin minte motivul. Oricum, era neimportant. Ne-am reîntâlnit la o nuntă! El, dragul, a încercat să mă împace, să-și ceară iertare și atunci i-am spus:

– Stai liniștit, părinte, că am văzut cum a venit Maica la tine, să te întrebe de ce ești supărat când îi citeai acatistul! A rămas blocat, și pentru că și-a dat seama că știi de relația lui cu Maica, și că am văzut cum se ruga și venise Maica la el, dar mai ales că puteam să văd lucrurile astea, și atunci mi-a spus: – Frate, hai să bem noi niște vin împreună! De fapt, Maica m-a salvat de multe ori când am dat de belea. Și, de câteva ori, chiar din IAD! Și asta doar în viața de acum! Există niște decizii pe care am voie să le iau, ca spirit. Una dintre ele nu a fost respectată și s-a întâmplat altfel decât am vrut *io*. Cei care au trecut peste decizia mea au fost bătrânii din pilda cu Mielul, de la începutul cărții. Drept urmare, am decis să le iau capetele! Evident că am făcut-o cu bucurie. Mai fusesem damnat de ei... Așa că drumul spre Iad îmi era cunoscut. Când am ajuns jos însă, n-a mai fost atât de drăguț, așa că m-am rugat: – Maică, ajută-mă! Și a venit după mine, să mă scoată din Iad! Conflictul a fost stins atunci de Dumnezeu. Cert este că Maica m-a ajutat de mai multe ori, la ananghie... Povestesc toate acestea ca să fie clar că n-am venit cu pluta pe pământ și că Cerul are grijă de mine. Pe Iisus l-am întâlnit prima dată acasă la părinții mei... – Vrei să fii păstor de oameni? Am zis da, fără să știu unde o să ajungem... Am făcut multe în lumea spirituală. Și bune, și rele... E timpul să punem pe tapet aproape tot. De ce nu tot? Pentru că menirea mea este să vă dau chei, dar să vă las să deschideți singuri ușile, dacă vreți să vă reîntoarceți de unde ați căzut sau chiar mai sus.